

## РЕШЕНИЕ

№ 470/18.10.2017г.  
гр. Пазарджик

### В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик – I състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети септември две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИАНА ШОТЕВА

при секретар           ТОДОРКА СТОЙНОВА           разглежда докладваното  
от съдия               МАРИАНА ШОТЕВА  
административно дело № 104 по описа на съда за 2017г.

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.

Производството е по реда на ЗДОИ и е образувано по жалбата на Тодор Георгиев Гроздев старши репортер във вестник „Знаме“ , срещу мълчалив отказ на управителя на „В и К - Белово“ ЕООД по заявление за достъп до обществена информация на основание чл.40,ал.1 от ЗДОИ във вр. с чл.149,ал.2 от АПК.

В жалбата се твърди, че е налице мълчалив отказ на Управителя на „В и К“ ЕООД Белово да постанови решение за достъп до обществена информация. Твърди се, че отказът е незаконосъобразен и се моли съдът да постанови решение с което да задължи ответника да предостави достъп до исканата обществена информация.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – Управителя на „В и К“ ЕООД Белово, редовно призован, не се явява, не изразява писмено становище, не изпраща административна преписка.

Административен съд - Пазарджик, като прецени събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

С оглед твърденията на жалбоподателя, същият е подал искане за достъп до обществена информация в средата на месец октомври 2016г.

Заявлението е отправено относно предоставяне на информация от Управителя на „В и К“ ЕООД Белово. Със заявлението жалбоподателя е

поискал : в законовия срок по ЗДОИ да получи в хартиен (достъп на място и копия на избрани документи) или в електронен вид отговори на въпроси относно общинското предприятие „ВиК-Белово“:

В заявлението си, Гроздев е посочил, че получаването на търсената от него информация е от надделяващ обществен интерес, тъй като информацията би показала какви усилия Община Белово и „ВиК Белово“ полагат за предоставянето на обществената услуга - водоснабдяване и канализация - освен това има потенциала да се повиши прозрачността на задължените субекти, както и да се разкрият потенциални корупционни *практики* или злоупотреба с власт, свързани с предоставянето на обществената услуга.

Посочил е и носителя на който иска предоставяне на информацията.

На 09.02.2017г. жалбоподателя Гроздев е подал молба в административен съд Пазарджик, с която моли да се изиска преписката в едно с подадена жалба срещу мълчалив отказ на Управителя на „В и К“ЕООД Белово във връзка с подаденото от него заявление за достъп до обществена информация. Представя доказателство, че е входил жалба във „В и К“ЕООД Белово срещу мълчаливия отказ на 29.11.2016г., като до този момент същата не е изпратена в административен съд – Пазарджик. С Разпореждане 323/14.02.2017г. съдът е изискал цялата административна преписка. Въпреки наложената глоба на Управителя на „В и К“ЕООД Белово в размер на 1000 лв., административната преписка не беше изпратена в административен съд – Пазарджик. Съдът прецени, че може да се произнесе и без административната преписка с оглед характера на спора.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. Задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ дължи **мотивирано писмено произнасяне**. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ - въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ, което е мотивирано.

ЗДОИ не поставя издаването на решения за достъп до обществена информация в компетентност на определени държавни органи, нито въвежда специална спрямо възложената им с други закони материална компетентност. Както предвижда чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България. Всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него. Според чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

"Надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и

на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.“

При горните аргументи съдът счита, че отказът е незаконосъобразен и следва да бъде отменен на основание чл. 146, т.3, т.4 и т.5 от АПК.

Доколкото производството е започнало по заявление на заинтересовано лице, по което компетентният административен орган дължи произнасяне, съдът следва да изпрати преписката за произнасяне по реда и в сроковете на ЗДОИ. Органът може да даде или да откаже даването на информация с писмено мотивирано произнасяне.

Предоставянето на информацията не може да стане по силата на самото съдебно решение, доколкото процедурата изисква издаването на изрично мотивирано решение на административния орган с определени реквизити, което следва да уреди както формата, така и начина на предоставяне на информацията, съответно разходите за това. Преписката следва да бъде отново върната на административния орган за ново произнасяне, който следва да се произнесе с решение за достъп до информацията, като съответно може да предостави достъп по определени точки и да откаже мотивирано достъп до обществена информация по другите точки от заявлението.

При този изход на делото, съгласно чл. 143, ал.1 от АПК разноските на жалбоподателя следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ / мълчалив отказ/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, ал.3 от АПК, Административен съд Пазарджик,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Тодор Георгиев Гроздев старши репортер във вестник „Знаме“, мълчалив отказ на Управителя на „В и К“ ЕООД Белово по заявление за достъп до обществена информация на основание чл.40, ал.1 от ЗДОИ във вр. с чл.149, ал.2 от АПК

ИЗПРАЩА преписка на административния орган за ново произнасяне в сроковете и по реда на Закона за достъп до обществената информация с решение за предоставяне или отказ на исканата обществена информация, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Община Белово да заплати на Тодор Гроздев направените по делото разноси в размер на 10 лв. ( десет лева).

Препис от решението, на основание чл. 138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

